

ЄМЕЛЬЯНОВА Ніна Петрівна (16(29). 11. 1912, м. Новоукраїнка, нині Кіровогр. обл. — 02. 02. 1998,

Москва) — піаністка, педагог. Нар. арт. РРФСР (1966). Лауреатка Міжнар. конкурсу піаністів ім. Ф. Шопена (Варшава, 1937). Закін. Моск. консерваторію (1935) та аспірантуру при ній (1938; кер. С. Фейнберг). 1938–41 і від 1944 працювала у цій Консерваторії: від 1960 — проф., 1965–76 — завідувач кафедри спец. фортепіано. У репертуарі — твори П. Чайковського, М. Балакірева, А. Лядова, С. Рахманінова, О. Скрябіна, Ф. Шопена, Р. Шуманна, С. Фейнберга (оригін. твори, транскрипції Й.-С. Баха). Гастролі в Албанії, Великій Британії, Бельгії, Китаї, Норвегії, Фінляндії, Франції, Швеції та ін. 1960 відбувся сольний концерт у Кіровограді. Серед учнів — Л. Бобильов, О. Долинська, В. Катц, В. Пікуль.

Рекомендована література

1. Григорьев Л., Платек Я. Современные пианисты. Москва, 1985.

М. В. Долгіх

Бібліографічний опис:

Ємельянова Ніна Петрівна / М. В. Долгіх // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17724>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).